

Fă din viața ta o rugăciune!

Fiind creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, omul trebuie să se afle mereu în comuniune cu Acesta. Modalitatea de a fi mereu cu El este rugăciunea, fiind și cel mai bun mijloc de rezolvare a greutăților întâmpinate.

Putem sta de vorbă cu Dumnezeu oriunde, oricând, însă nu oricum. Pentru aceasta e necesară îndeplinirea unor condiții, urmând sfatul Mântuitorului: *“Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stând în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când te rogi, intră în cămara ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.”* (Matei 6, 5-6) *“Și toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi”* (Matei 21, 22). Deci trebuie să ne rugăm fără nicio îndoială că Dumnezeu va lua aminte cu dragoste la rugăciunea noastră.

Când suntem nevoiți să adresăm o anumită rugămintă cuiva, trebuie neapărat să ne adaptăm la timp, la loc și la persoană, dar când ne apropiem de Dumnezeu, nimic din toate acestea nu trebuie să facem, ci să strigăm numai din inimă cu rugăciunea vameșului: *“Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului!”* (Luca 18, 13). Aceasta este rădăcina rugăciunii: *„Doamne, lisuse Hristoase, Fiul Lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”*, cunoscută sub numele de “rugăciunea inimii” sau “rugăciunea lui Iisus”.

Precum trupul nu poate rezista fără hrană, astfel nici sufletul nu poate fi viu fără rugăciune. Rugăciunea poate deveni starea noastră permanentă, însoțindu-ne în tot ceea ce facem. Cu cât mai mult se roagă cineva, cu atât mai multă siguranță simte. În acest sens Sfântul Ioan Gură de Aur spune: *«Vă rog, rânduiala rugăciunii acesteia niciodată să o încetați; ci ori de mâncați, ori de beți, ori de călătoriți, ori altceva de faceți, neîncetat să strigați: “Doamne lisuse Hristoase, Fiul Lui Dumnezeu, miluiește-mă”»*. Să urmărim și îndemnul Sfântului Isaac Sirul: *“Nu reduce rugăciunea ta la cuvinte, fă din întreaga ta viață o rugăciune”*.

Prof. Irina Curalariu, Suceava

Cuvinte din PATERIC

Au venit frații la avva, cerând cuvânt de folos și le-a răspuns lor bătrânul: să socotim pe aproapele nostru mai bun decât noi; să-i cerem sfat, în loc să-i dăm, iar lipsurile lui să i le completăm cu dragostea noastră. Faceți aceasta și vă mântuiți!

Zis-a un bătrân: Mintează când rățăcește, o opresc: citirea, privegherea și rugăciunea. Pofta când se aprinde o vestejesc: postul, osteneala și retragerea. Mânia când se tulbură o încetează: cântarea psalmilor, răbdarea îndelungă și mila.

Unii îți întind mâna chiar în cale: cerșetorii. Ei nu dispar niciodată, sunt personaje biblice. Îți întind mâna nu să-i dai, ci să-ți dea Împărăția, și tu nu observi! mi-a spus avva Arsenie.

Străduiește-te să fii cât mai atent la tine, iar nu să judeci faptele și atitudinea altora față de tine, căci dacă nu vezi în ei iubirea, atunci nici în tine însuși nu vei avea dragostea. Unde este smerenie acolo este și simplitate, iar pe acestea Dumnezeu nu le va supune judecării.

Dumnezeu nu disprețuiește rugăciunile, însă uneori nu îndeplinește dorințele lor tocmai pentru că intenția Lui supremă este de a rându-i totul mai bine.